

VASILE ANDRU

Terapia destinului

EDITURA HERALD
București

Cuprins

Partea întâi. Inițiatice

Sugestii pentru o terapie a destinului.....	13
Măștile omului și măștile lui Dumnezeu	29
Cunoașterea revelatorie. Inițierea.	48
Scenarii inițiatice	57
Scenarii blânde și scenarii dure	65
Scenarii sapiențiale	73
Există inițieri în vis?	78
Despre viziuni și vedenii	83
Practicile inițiatice și echilibrul psihic	93
Maeștri și discipoli.....	106

Partea a doua. Ascetice

Ziua purificării.....	113
Eros și rugăciune (I)	129
Eros și rugăciune (II)	138
Gândirea pozitivă și comportamentul de reușită.....	152
Dinspre ființa carpatică spre sufletul planetei	160
Ieșire lentă din civilizația culpei	171
Lungul drum spre civilizația revelației.....	178
Practica perfecțiunii (I).....	188
Practica perfecțiunii (II)	193
Cum controlăm scindarea personalității	208
Alfabetul înțelepciunii	214

Partea a treia. Realizarea

Modelul unei vieți perfecte	225
Modelul unei zile perfecte	236
Nu există adversari, ci numai nevroze	251
Vindecarea destinului: o mântuire secularizată?	258
Omul împotriva morții	276
Fericirea posibilă	306

Prolegomene

O disciplină a bunei sorți

În volumul anterior și îngemănat cu acesta, *Viață și semn* (1989, 1993, 2005), avansam o promisiune și un avertisment:

Nimeni nu moare de moarte bună, ci de cumul de erori. Omul este făcut pentru realizare și longevitate. El este „programat” natural pentru o viață de peste 100 de ani; capacitatea celulelor de a se multiplica s-ar epuiza spre 120 de ani! Dar omul ratează aceste premise cantitative și calitative ale ființei. El trăiește puțin, adică sub programul său natural; el nu știe să-și dezvăluie calitățile de excepție. Însurubarea erorilor mici și mari, de fiecare zi, scurtează viața și o întuneacă.

Pentru mulți, viața este un cumul de erori. Erori neștiute, abateri imperceptibile de la legea naturală sau de la legea revelată, contrarii ale dreptei naturi. Erori în aparență banale, cum ar fi eroarea de a fi mâhnit, care este o agresiune împotriva ta însuși și care îți înjumătățește puterile. Sau conflictele cu sine, cu semenul, cu spațiul, cu sacrul – și toate ne strică viața. Prin cumul, erorile însumează o cifră mare și omul moare înainte de vreme sau decade înainte de a muri.

Dar există și inversul acestei situații. Există și cumul de soartă bună. Omul este în stare să adune nu doar greșeli, ci și noroc (termen folcloric, parțial sinonim cu „har”).

Oare ar putea fi controlat procesul acumulării de soartă bună? întrebam în *Viață și semn*.

În cartea de față adăugăm noi răspunsuri și sugestii la îndreptarea vieții. Cum să dizolvi negativitatea din soartă, acumulată în nelimitarea existenței tale. Cum să restaurezi firea ta genuină.

Spunem: Norocul are forma minții. Dar mintea ce formă are? Ea are forma chipurilor pe care le evocăm. Operațiunea cu chipuri ne menține în mecanica gândirii. *Numele divine*, concentrarea, isihia – sunt forme bune, prin ele se face trecerea de la grosier la subtil, de la eroare la șansă. *Recunoștința* este o formă care te înrudește cu zeii. Dacă dai minții forme bune, ritmic și stăruitor, atragi circumstanțe favorabile ție. Pe aceasta se sprijină știința bunei sorți.

Cartea de față are un aspect practic, ea propune o lucrare cu sine. Am împărțit-o în trei părți: *Inițierea*, *Asceza*, *Realizarea*. Sunt chiar etapele lucrului cu sine. Lucrul începe prin scoaterea minții din mecanica ei zilnică, extinzând spontan puterea sa. Asceză, în grecește, înseamnă practică. Noi traducem prin „practica bunei sorți”. Realizarea survine fie după o zi, fie după o viață.

Cartea aceasta nu-i un manual. Ea jalonează doar drumul. Este multă oralitate: însemnări de practică. Multe din capitolele cărții au rezultat din practică, în timpul îndrumării Grupului de Optimizare umană. De mai bine de zece ani, funcționează un astfel de grup și sute de persoane au frecventat, asiduu sau episodic, programul său în București, prin întâlniri periodice, prin stagii și micro-stagii. Primele dezbateri despre destin și optimizare le-am susținut la Sibiu, din 1985. Au urmat la Cluj, Timișoara, Iași. Din 1990, ele au coerență și regularitate.

Se poate spune că în acești ani e timpul unei deșteptări sapiențiale. Cu ani în urmă, în 1980, semnalăm un aspect al civilizației actuale: „deșteptarea filologică”. Adică extensia

textului la toate nivelurile vieții, de la talpă până la vârful piramidei; acapararea textului de către puterea politică pentru legitimizarea autorității uzurpante. Apoi, la final de mileniu, observăm că suntem în plin proces al „deșteptării sapiențiale”: extinderea interesului pentru armonizarea ființei și buna folosire a vieții.

Aceste suite de însemnări, spuneam, se nasc din ceea ce am numit conferințe-atelier, sau seminarii-atelier. Exercițiul este nelipsit, iar cuvintele nu sunt teorii, ci parte dintr-o experiență. Nu sunt prelegeri filosofice, ci însoțesc o lucrare.

Una și aceeași temă a fost expusă de mai multe ori, succesiv. Evident, expozeul oral avea variațiuni, în funcție de inspirația zilei și de situațiile apărute. Așa se explică diferențele care există între stenogramele publicate în reviste și versiunea finală publicată în acest volum. Exercițiile care însoțeau expunerea, firește, nu pot fi „povestite”, ele sunt experiențe. Dar schițez cadrul lor, paradigma. În loc de dezvoltări ample, sunt mai profitabile propozițiile-releu.

După alcătuirea acestei cărți, mai rămân o cantitate mare de notații și stenograme, care ar adăuga sugestii, nuanțe, dezvoltări la tabloul propus de sumarul cărții. Ele nu vor schimba tabloul de bază, atunci când vor fi publicate. Tema aceasta poate spori circular, prin adăugarea de date și cazuri și argumente la nucleul stabilit aici. În acest sens, cartea rămâne deschisă.

*

Există o disciplină a bunei sorți? În ce constă ea, de unde își ia materia? Apropiindu-ne de esența practicilor inițiatice și sapiențiale străvechi, vedem că ele au o latură terapeutică și una iluminatorie. Demersul nostru se sprijină pe datele milenare, derivând din ele nu o căutare a supraputerii, ci o disciplină a ameliorării ființei.

În tradiție, orice discuție despre destin a folosit un limbaj în bună parte hermetic. Elementul supranatural era adesea invocat. Partea de enigmă, de învăluire, de sugestii esoterice era predominantă. Este lesne de înțeles de ce: Factorii care determină destinul vin din depărtări neștiute și din părți neștiute, din adâncul lumii și al timpului.

O inițiere în tema destinului este o inițiere în corpul nevăzut, în lumea nevăzută cu care ne intersectăm. Având în vedere acest aspect obscur și tăinuit, s-au vehiculat, și se mai vehiculează, multe fabulații și fantazări despre controlul destinului.

Vreau să folosesc un limbaj nepretențios, deși materia este foarte pretențioasă. Aș vrea să vorbesc simplu. Să intimizez necunoscutul, să-l fac apropiat omului, locuibil. Iar când hermetismul nu poate fi ocolit, să-l abordez cu măsură.

Vom păstra nota de realism, stabilind o relație corectă cu lumea nevăzută, sau „lumea potențială”. Cea mai corectă relație cu lumea nevăzută este gândirea pozitivă.

Lumea nevăzută a fascinat mereu pe om. Ce raporturi avem cu ea? Cât depindem de ea? Cât de liberi putem fi? Unde sunt laboratoarele ei: în abisul subconștient, sau într-un posibil univers paralel? Păzitorii vieții, tăietorii vieții (adică, în limbaj ritualistic, îngerii și demonii) sunt făcuți prin gândul nostru sau sunt mobilizați și aduși de gândul nostru?

Relația noastră cu lumea potențială implică o mare doză de necunoscut. Nu știm încă precis câte forme și cât viitor vin dinspre ea. Dar ceea ce cunoaștem precis este că fortificarea minții și claritatea și extensia conștiinței ne permit un ascendent asupra acestei lumi. Ei, locuitorii acestei lumi potențiale, chemați sau întrupați de întâmplarea gândirii noastre, negociază cu noi. Artă de a negocia cu lumea nevăzută este arta bunei sorți.

Știm bine, așadar, doar un lucru: modul de a stabili un raport corect cu lumea potențială este întărirea gândirii pozitive. Purificarea și extinderea conștiinței fac ca această relație să fie controlată de om. El va mobiliza de acolo sau prin acolo elemente necesare vieții și armoniei sale. Va contracara tăietorii vieții, își va asocia păstrătorii vieții.

Terapia destinului începe cu analiza destinului. Așadar, bună parte a volumului oferă repere pentru o analiză. Am sistematizat trei categorii de factori care determină „alegerile” în destin. a) Factori de dinaintea nașterii noastre – ereditari, genetici, cauzali – un palier impresionant, greu de controlat; dar determinant, cu mari răsfângeri asupra destinului personal. b) Factori din timpul primei copilării, din perioada identificării orale, anale și genitale, conflicte a căror cheie s-a pierdut; palier accesibil și vindecabil. c) Factori actuali: partea văzută, reperabilă, deci mai lesne controlabilă, a aisbergului sorții.

*

Pentru demersul nostru, folosim două noțiuni: „Terapia destinului” și „Cumul de soartă bună”.

Ele sunt parțial sinonime, dar au și câteva note distincte. Prima noțiune, *terapia destinului*, presupune o acțiune sistematică, având repere precise, reguli, program, exerciții. Terapia destinului este o disciplină și o căutare sistematică, specializată, îndrumată, desprinsă de cotidian, practică într-un cadru anume.

„Cumul de soartă bună” implică un autocontrol și o practică a binelui, nedesprinse de cotidian, ci *în lume*. Păstrând toate angajările tale familiale, profesionale, sociale. Dar adoptând o atitudine mentală nouă, îmbunătățind imaginea de sine, consolidând gândirea pozitivă. Asta începe cu interiorizarea legii revelate; și instinctele nu mai au izbucniri

stihiale, dreapta natură nu mai e contrariată. Deși practicat în lume, *cumulul de soartă bună* presupune disciplină, legătură cu un îndrumător și cu o ambianță, care să prevină tendința căzătoare a firii. Nicio sporire nu se face fără ascultare și făgăduință.

Astăzi vedem sporind categoria căutătorilor de înțelepciune, practicieni ai armoniei. Cartea aceasta le este dedicată.

V. A.

Partea întâi

Inițiatice

Sugestii pentru o terapie a destinului

1.

Omul este curios de destin pentru că el trăiește marcat de perspectiva morții. Binele și răul resimțite ca destin se articulează în trăitul nostru din perspectiva morții de care suntem însemnați.

*

Întrebare de pornire: putem oare interveni în destinul nostru individual? Admitem că destinul este dat dinainte, este înscris în protogene, în memoria celulară, în astre, în textul lumii. În ce măsură atunci am putea interveni în mersul destinului?

*

Uitați tot ce știți despre **DESTIN** din mitologia greacă, romană, dacică. Dați afară din minte conținuturi legate de *Moiră*, *Fatum* și *Fortuna*, zeița norocului, cu ochii legați. Când mergeți la Sarmizegetusa, veți citi pe sanctuare laude lui Nemesis, zeița norocului. Nemesis era foarte îndrăgită de dacia latinizați: veți găsi multe altare dedicate acestei zeițe, multe mărturii că strămoșii noștri implorau soartă bună. Uitați-o și pe Nemesis!

*

Scoateți din minte și Ursitoarele: zeițe ale sorții din folclorul românesc. Surâdeți când veți afla că ele sunt 3 la număr, sau sunt 7, sau sunt 9: și toate fecioare, și toate bătrâne... Una dintre ele ursește lăsând alternative, liberul-arbitru: „dacă nu așa, atunci așa”! Bucurați-vă aflând și aruncați-le din minte.

*

Pătrundeți în castrul roman de la Drobeta Turnu Severin. Observați că acel castru are 4 porți simetrice. La una din cele 4 porți ale castrului, la poarta *decumană*, erau așteptate veștile norocoase. Petreceți o noapte lângă poarta decumană și spuneți-mi ce veste ați primit, ce vis a mijit. *Decuma* era zeița care păstrează viața. Intuiția romanilor: cel dintâi noroc este viața, nu strălucirea.

Ieșiți din castru fermi ca și cum ați fi ieșit din Antichitate. Ieșiți surâzând. (Surâsul, semn metafizic, conține și umbra comicalui, și a tragicului).

*

Ați intrat în secolul 21. Observați că târâți după voi, cu voi, toate secolele trecute. Aflați că o moașă din Bucovina de azi, la nașterea copilului, se roagă de ursitoare astfel:

*Sfintelor, Bunelor,
Să vă aducă Dumnezeu curate,
Luminate,
Bune ca pâinea.
Dulci ca mierea,
Line ca apa lină.*

Moașa plânge și râde când recită asta. Stă în genunchi, hohotește de râs sau se cutremură de plâns. Trebuie, într-o zi, să filmați aceasta, ca să rămână pentru viitorime. După ce ați filmat, numărați cuvintele „pozitive” din implorarea de mai sus, și veți vedea că sunt 12. Este o programare pozitivă cu 12 atribute morale esențiale. Vă asigur că moașa din Bucovina nu știe sofrologie și n-a aflat că noua știință se ocupă de programarea subconștientului prin comenzi rostite de 6 ori. Moașa din Bucovina a primit intuitiv acest program „sofronic” *avant la lettre*.

Apoi sosesc ursitoarele. Ele prescriu, sau enunță, un text pre-existent. Numai moașa le aude. Nu trageți cu urechea când vin ursitoarele: enigma păstrată vă va lungi viața.

Învățați programul pozitiv străvechi. Rostiți-l la nașterea copilului vostru. Rostiți-l și la re-nașterea voastră. Este o știință păgână și creștină totodată. Păstrați doar modelul sofronic, mai bine zis universal. Apoi surâdeți și aruncați totul din minte.

*

Opriti-vă să reflectați la *karma*. Traduceți acest termen în 6 feluri și veți ajunge să-l traduceți prin **DESTIN**. Karma este *acțiune* fizică, a stomacului, a coardelor vocale, a ego-ului, a dorințelor. Observați-vă mâinile, hrana, vorbele, furiile și veți fi în legătură directă cu destinul.

Karma este consecința actelor fizice și psihice. Karma este bilanțul tuturor actelor. Este lanțul cauzalității. Forța care leagă sufletul de șirul sufletelor. Dar, mai ales, karma este sămânța altei karme, după cum omul este sămânța aceluiași om.

Unele din asemenea definiții le găsiți în dicționar. Altele sunt reformulate de noi. Conceptul karmei ne apropie de o viziune modernă a destinului, ne apropie de biblioteca genetică în care stă scrisă jumătate din soarta noastră.

*

O terapie începe printr-o analiză. *Analiza* destinului este chiar prima etapă a terapiei acestuia. Termenul „analiza destinului” l-am întâlnit la Leopold Szondi, interpretul pulsionilor și autorul unui însemnat test proiectiv. Acest termen mi-a ordonat căutările câțiva ani. În cartea *Viață și semn* (1989, 1993, 2005) foloseam noțiuni precum: „cumul de soartă bună” și „optimizare umană”. Adun și ordonez sugestii pentru o *practică a bunei sorți*. O disciplină a optimizării umane. Cartea *Viață și semn* se intitula, la început, *Cumul de soartă bună*. Cenzura anilor '80 nu m-a lăsat să o intitulez astfel. Cenzorul a obiectat că un titlu precum „Cumul de soartă bună” ascunde un proiect metafizic și instigator. Firește, orice căutare de soartă bună instigă la autonomie și eliberare.

2.

DEFINIȚII LA DESTIN. O primă definiție a destinului s-a conturat mai sus: Destinul este acțiune.

Sunt două feluri de acțiuni: una pe care o faci cu știrea ta, alta pe care o faci fără știrea ta.

Observă-ți acțiunea și vei avea o primă imagine a destinului tău.

*

Acțiunea conștientă evoluează spre slujirea semenului și spre detașarea de fructul lucrului tău. Maximumul de conștientă este „slujirea”.

Acțiunea inconștientă se cheamă siluire, poftă bolnăvicioasă, smulgerea și înhățarea lacomă, asuprirea și suprimarea semenului pentru beneficii materiale, egotice, nevrotice. Maximumul de inconștientă este siluirea atroce sau rafinată a semenului.

Drama umană se joacă între siluire și slujire. Siluitorii împart bogăția pământului și produc cumplite frustrări. Slujitorii sunt puțini, dar aproape destui ca să se evite asfixia noetică, și aproape destui ca să mențină speranța în salvarea omului.

*

Prima acțiune, cea conștientă așadar, se va numi „alegere proprie”. A doua se va numi „înrobire”, căci inconștiența este o damnare și o lăsare în voia unor *legări* care vin dinspre *ereditate* și din *căderile actuale*.

Ajungem la definiția lui Szondi: „Destinul este totalitatea posibilităților existențiale, moștenite, și care pot fi liber alese”. Există, spune el, o determinare prin: factori de constrângere în soartă, și factori de alegere în soartă. Alegerea ar fi posibilă în măsura în care ieși cunoștință cu tabloul constrângerilor, predestinat. Factorii de constrângere, spune Szondi, sunt reperabili în *pulsiuni* (porunci ancestrale care ordonă fie reușita individului, fie eșuarea lui). Alegerea s-ar baza pe cunoașterea tabloului pulsioniilor personale (opt la număr), ca să folosești pe cele bune și să te ferești de cele rele, sau să le orientezi spre bine.

Dar acest aspect (mănuirea tabloului pulsioniilor, cunoașterea alegerilor tale libido-tropice, morbo-tropice, tanato-tropice etc., socializarea energiei criminogene) are oare o aplicație largă? Sau este totuși o cale în studiu, în experiment?

Cei care au schimbat cu adevărat ceva în soarta lor au făcut-o fie dintr-o vocație excepțională (categorie rară), fie pe buza prăpastiei, obligați de o situație limită să aleagă între neant și suprar regenerare (categorie aleatorie, a așa-ziselor inițieri spontane).